

om, hvor urigtigt de ere blevne behandlede. Nu er det klart, at efter vor Lovgivning kan der ikke gøres noget. Det maa indrømmes, takket være Moderationen og Højre, da de lavede Generalekspropriationsloven i 1894 og ikke vilde høre, hvad vi fra den anden Side tilraadede, at lade de paagældende Lodsejere faa lidt Haand i Hanke med i saadanne Tilfælde. Naar Finansudvalget nu anbefaler disse to Sager til den højtærede Minister, er Meningen dermed, at vi antage, at Ministeren maaske kunde blive klar over, at vi burde have en Forandring i denne Lovgivning. Vi henvise disse Sager til Ministerens Overvejelse, fordi det virkelig er en Skam, at der skal fortsættes paa en saadan Maade. Vi ere ikke blevne færdige med de 30 Baner endnu, og der kan jo komme nogle efter, saa at der kan være Grund til at foretage Lempelser her, ligesom vi i sin Tid lempede, da vi lavede Ekspropriationsloven om Udvidelse af bestaaende Jernbaneanlæg. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale Andragenderne under Nr. 68 og 104, og jeg haaber, at der til sidst maa komme det Resultat frem, at vi muligvis kunne faa en Lov, som kunde øve lidt mere Retfærdighed for de paagældende. Jeg vil forvare Finansudvalget imod, at det blot gælder, at de paagældende Lodsejere skulle have Lov til at forlange, at Statskassen skal punge ud. Men som der er handlet mod de syv ved Aarhus og mod de andre i Viby, forekommer det mig, at der er gjort de Mennesker stor Uret.

Endnu er der to Andragender tilbage; det ene er Nr. 72 fra Beboere i Vridsløselille og Omegn om Oprettelse af en Holdeplads ved Vridsløselille Straffeanstalt. Dette Andragende er foreslaaet henvist af et Mindretal i Finansudvalget paa 7 Medlemmer, men jeg haaber, det skal lykkes Mindretallet at faa det høje Tings Flertal til at stemme med os. Jeg er saaledes, hvad dette Andragende angaar, ikke Ordfører for hele Finansudvalget, men kun for det nævnte Mindretal, som anbefaler denne Sag henvist til Ministeren. Jeg tror, at intet af de andre 8 Medlemmer af Finansudvalget vil gøre nogen videre Modstand mod Henvisningen. De have ikke villet være med til at anbefale An-

dragendet, og jeg antager, at Grunden er den, at Ministeren stillede sig temmelig afvisende til Sagen i Finansudvalget, men da vi anse det ikke alene for en god Sag for de paagældende i Vridsløselilleegnen, men ogsaa for en udmærket Forretning for selve Statskassen, forekommer det os, at der er Grund til ligesom i Fjor at henvise Sagen til Ministeren. Efter de gode Grunde, der ere for denne Sag, føler jeg mig ogsaa overbevist om, at Ministeren eller de paagældende Ministre i Fremtiden — vi ere jo alle dødelige og det er den nuværende højtærede Minister ogsaa, han lever vel ikke i al Evighed — ville se paa denne Sag med Velvilje, idet jeg er overbevist om, at denne Sag vil komme igen atter og atter, og jeg mener, at den virkelig er velbegrundet. Der er allerede nu et Skiftespor; det ligger midt mellem Glostrup og Taastrup. Dette Skiftespor blev anlagt i gamle Dage og er væsentlig blevet benyttet til Kul, da der er et Gasværk paa denne store Anstalt. Da dette Skiftespor findes der, kunne Godstogene altsaa holde der og skyde Kulvognene ind, som saa kunne blive aflæssede ved selve Anstalten. Der er endda mere. Det er allerede kommet saa vidt, at der i de senere Aar hver Fredag Morgen Kl. 8 holder et Tog, der gaar indad, og Kl. 12 Nat et Tog, der gaar udad — om det er, for at Beboerne derude kunne faa Lejlighed til at komme i Teatret, ved jeg ikke, men det er jo muligt. Det er saa godt at forstaa, at Befolkningen i Nærheden af Vridsløselille gerne vil have en Holdeplads, men det er ikke for mit og Mindretallets Vedkommende Hovedsagen eller Grunden til, at vi anbefale denne Sag, thi vi vide jo saa godt, at Holdepladser ønskes saa mange Steder, og det skal indrømmes, at der her ikke er saa langt mellem Stationerne, navnlig naar man ser Afstandene i Forhold til de jydskes Forhold. Naar vi anbefale Sagen, er det af Hensyn til Statens Interesser, og naar man kan forene det nyttige med det behagelige, kan gøre Folk glade og lade Staten tjene Penge ved samme Lejlighed, indser jeg og Mindretallet ikke, hvorfor vi ikke skulde gøre det. Der er ved en Anstalt som Vridsløselille en Mængde Kørsel, og det oplyses i Bilaget, som vi havde i Fjor, at denne Kør-